

טיב הקהילה

יול ע"י קהילת שבתו בבית ד' אויף אידיש

משיימת מיידע ורובנו תורה' חכמי וזמלאה תקוה ומוצאי שלום א'

האינו-יו"ב

ה' תשד' תשפ"ד

ד' די פירן לויט אפאק דורשילס

זמנ הרלקת הרות ומוצ'ש

האינו - הרד'נ 6:01
מוצ'ש'ק 7:11
האינו - ר"ת 7:52

סוף זמן קריאת שמע והפילה
סוף"ש א 8:45 | סוף"ת א 10:01
סוף"ש ב 9:29 | סוף"ת ב 10:28

ליח מס:
מ"ז

טיב

המערכת

אל תאמין בעצמך

א קעניג האט זיך ארויסגעלאזט אויף א שפאציר אין באלייטונג פון זיינע שרים און קענכט. אויפן וועג זענען זיי דורכגעגאנגען שטעט און דערפילע וואו עס וואוינען פשוטיגע מענטשן וועלכע קענען נישט דעם קעניג אבער פונדעסוועגן וויסן זיי אז אינעם היפטשטאט געפינט זיך א קעניג וואס הערשט איבער די גאנצע לאנד. אזוי פארנדיג ערווייזן די פעלקער, אזו געגאנגענע זענען קעניג א יונגער דארפסטאן און דער פרענע אים- ווער ביסטו און וואס טוסטו דא אין מיין פעלד? גלייך זענען די קענכט פונעם קעניג צוגעלאפן צו אים און האבן אים געוואלט הרגענען וועגן זיין געפערליכע חוצפה אבער דער קעניג האט זיי אפגעהאלטן, זאגנדיג: פארוואס ווילט איר אים הרגענען? ער קען דאך נישט דעם קעניג און אלע מענטשן זען זיין ארט זענען פונקט אזוי ווי אים.

דער קעניג האט אים צוגערופן און האט אים ערקלערט וויאזוי מען פירט זיך אויף ווען מען שטייט נעבן זיי דעם קעניג, און דער דארפסטאן האט פארשטאנען. ווען דער קעניג האט געזען אז ער פארשטייט און נעמט און דאס וואס מען רעדט צו אים, האט ער געזען זיך און זיינע אויגן און ער האט אים מיטגענומען זיך זיין פאלאך, וואו מען האט אים אויסגעלערנט דעם גאנצן סדר וויאזוי ער גייט ביים קעניג און וויאזוי עס פאסט זיך צו זיין פאר איינעם וואס דרייט זיך ביים קעניגעלעך פאלאך.

ער איז יונגער געשניטן געבער און העכער, ביז ער אז געווארן א שר ביים קעניג. איינעם טאג וואס מען האט אים אויפגענומען פאר א שר, האט דער קעניג געזאגט צו אים: איר זען דאך אבער אין זיך, איר זען דאך אזו זאלסט זיך מער נישט צוריקקערן צו זיין דארף און צו זיין געבורט-ארט.

דער יונגער זען האט נישט פארשטאנען. דאס איז וואס דער קעניג האט אים צו זאגן, איינעם טאג וואס ער נעמט אים אויף פאר א שר אין זיין קעניגרייך? מיר זענען דורכגעגאנגען דעם חודש אלול, און די טעג ווען דער קעניג געפינט זיך אין פעלד איז שוין כלמעט אנגעקומען. און די טעג וואס זענען דורכגעגאנגען האט זיך דערדער איינער פון אונז פארבייט שטייגן און ארויפגיין העכער און נטעט מעלעט און מידות און חרות און אין הפילה און יעצט קומען מיר אז צום גרויסן און הייליגן טאג יום הכיפורים.

אין דעם טאג ווען עס איז שוין כלמעט בינאכט, נאכדעם וואס עס איז שוין כלמעט אנגעקומען טאג וואס מיר האבן נארגישיט איינגענומען זיך עסן אין טייל, און מיר זענען געליבט צו מלאכים נעבן זיך אין די תורה ביי מנחה די פערלע תעירות וואס שטייט אין פרשת אחרי'. כלמאה איז דאס נישט פארשטענדיך - פונקט יעצט ווען אלץ זענען געליבט צו מלאכים דארף מען אומאן און וועגן עריות: נאר, דא זאגט אונז דער קעניג: געדענק מיין קידה, פון וואו די ביסט געקומען און פון וואו איר אבא דיר ארויסגענויגן. געדענק ווי די ביסט געווען א פארשיטטער דארפיש קינד, און יעצט ווען די שטייט פאר מיר, מיר זיין גאנצן שיינקייט יענערדיג ענדליך, און א מלאך, דענקען זיך פון פארנאמענטיג און פארנעם שיש זיין שוואכקייט, און אין עטליכע טעג ארום ווען די וועסט זיך זענען עסן און טרינקען אזוי ווי עינדער מענטש, לאז נישט זיך רעדן דיר פארנאמען און דיר איינטיגן און די וועסט ער נישט קענען נעדיגן, נאר וו זיך דערווייטערן פונעם ארט פון וואו די ביסט געקומען, און די וועסט מען נישט געקומען דערפאלך.

(עפי' טיב המועדים - תש"ר ומועדים הכיפורים)

טיב

הפרשה

א שלימות דיגע תשובה - אריינע וידוי

מיר שטיין איבער און די העכסטע טעג פון יאר. אויף די טעג זענען די הייליגע הכסם מלה (ה' ת. א) און די טעג איז אן איד גאנץ צום בורא כל העולם אין זיין גאנצקייט און גענעטער ווי א נאך יאר, און אבער זיי האט דער הייליגער נביא ישעי' (ה' ג) געזאגט דער פסוק דרשו ה' במצוא קראוה ברחוק קרוב וויל אן די טעג איז אן איד גאנץ צום בוראט און די טעג נאכקוט א איד די מעגליכקייט תשובה צו טון בשלימות און אין היטל נעמט מען אן זיין תשובה.

נאך א מקור איבער די דורשקייט פון די ערשט יום תשובה און שפיץ פון דער הייליגער יום כיפור, טרעפן מיר אין די ווערטער פון חל'ל ויחוי זיי ליגן אראפ וואס עס גייט פאר די טעג אין היטל און אראש השנה שרייבט מען אין די גדיקים בספר של גדיקים און אז די בנינים זענען תלמים המועדים ביז יום כיפור און אין די טעג פארטן זיין תשובה טון און פארשריבן וועגן זיין לעבן.

אין די טעג גייט דער איד אויף א דנה נאך א דנה. אויב ער טוט תשובה קוסט ער אז די העכסטע דנה איבער וואס עס שטייט דער הייליגער פסוק לפני תשם תטרוהו, אן כדוד און דער צעם טאג מספר וטטרה אז מען טוט תשובה.

אז מען וועט זיך בתפונה זיין אין די עבודה פון דעם טאג וועט מען זען אז בנטק צו די מעה פון תשובה וואס איז דער צעם פון דעם טאג, איר אויך דער וועג פון תשובה א חלק פון דעם טאג, דער איד דער וידוי. און דעם טאג איז אן עיקר חלק פון דעם טאג. ווי גרויס און ווי חשוב די וידוי איז קען מען זיך ארויסלערנען פון דער תקון וואס חלל האבן מהקן געווען און מען זאל שווער זיך אין די מעה ערב יום כיפור. די גמרא זאגט ביים אראבערעגען די הלכה אז דער טעם דערפאר איז וויל מען האט חושש געווען אז דער מענטש וועט זיך חלילה דערשטיקן ביים עסן פון די פערטע העכסטק און נישט עליבנדיג אז ער זאל אוועקגיין פון די וועלט און וידוי, האט מען מהקן געווען אז ער זאל זאגן וידוי און דעם טאג.

מען זעט פון דעם ווי יטייער איז דער וידוי, אז מען האט אזוי מורא אז איד זאל אוועקגיין פון די וועלט אן וידוי, אפילו אז דער שיש פון דער דערשטיקן ביים עסן פאר א יטייער חשש, דאך האט מען חושש געווען דערצו און ווידען זיך מירדע און מען זאל זיך מורדה זיין אויך ביי הפילה מנהג.

דער דגש וואס האט געלייגט אויף וידוי פארדערט פון אונז אז מען זאל דערוועקן אונזערע דערציע איבער די שחיבת פון וידוי און דער נעמען מיט די דיפלטעס ערענטקייט, און דאס איז געזאגט געווארן אז מען זאל יטייער און איר אויף א נאכץ יאר. טאט ענדליך זען מיר ביים דאווענען חתנון. מען קלאפט זיך אשטעט, נאכט נישט קלאפט און דער הארץ דארף. אומאן קלאט און עס ליידער א בתוה פון אונז אשטעט מולדסה, מען קלאפט אויפן הארץ, אבער דער הארץ איז נישט דא און אז מען זעט די וויכטיגקייט פון דעם פארדערט זיך אז מען זאל צויליגן דערצו מער קאפ.

די שחיבת פון וידוי איז א נאכץ יאר ובידע שאה אין דעם גרויסן און דעם הייליגן טאג ווען די תשובה איז דער עקן דערווייגן דעם גאנצן טאג און מען זאל זאגן די פירטע יום כיפור און מירוס כהן און גרויסע תהלותבאט געווען עס פעלט ער חלק חרות, האט מען ליידער נישט נוצה געווען דעם טאג און בפרט לויט דער רמב"ם אז יום כיפור איז מספר יאר לשנים - פאר די וואס טוען תשובה.

אין ביי דער נון גדול זעט מען אז ער האט זיך דריי מאל מורדה געווען אין דעם טאג - פאר זיך, פאר די כהנים און פאר'ל כלל ישראל זאגנדיג די הייליגע ווערטער: וואס א חשש ער פשוט עקם ויטל ויטל, אנה בשם כפי נא לענותו ולחמסו ולפשיעו שחטאו ושעו ושפיעו לפניך וכו'.

מען קען הערן שפועס'ן און דרשות פון מורנו ורובנו שליט"א - אין א עקסטערע נופער אידיש: 073-2951321 | לשה'ק: 073-2951320

זענעם אויף קבלת קהל און שיחות 0534-100024

ליח תנועה הרבנית ו' תקצי סניפין | עורך: מ' דובישיץ

א

<<< הקשר און עמוד ב' >>>

